

50) Forslag af Udvalget (subsidiært af det ovennævnte Fleertal): at sidste Punktum af 1ste Stykke i § 22 udgaaer og istedetfor sættes: „I Henseende til Forkyndelsesmaaden bliver at forholde efter D. L. 1—4—4, jfr. Forordn. 3die Juni 1796 § 20, Pl. 28de Januar 1788 og Lov af 15de Februar 1857.

51) I § 22 2det Stykke indskydes „fast“ foran „Bopæl“.

52) Til § 22 føies: „Vides det ikke, hvor Sagsøgte opholder sig, men han har fast Bopæl i Monarkiet, kan Stævningen ligeledes forkyndes paa denne; i andet Fald skeer Indstævningen ved 3 Gange gjentagen offentlig Indkaldelse i den Berlingske politiske og Avertissementstidende og udenfor Sjællands Stift tillige i Stiftsavisen for det Stift, hvor han senest har haft fast Ophold.“

53) I § 23 1ste Stykke 2det Punktum udgaae Ordene: „med mindre Stævningen forkyndes for Indstævnte personlig“.

54) I § 23 1ste Stykke 3die Punktum efter Ordene „efter Omstændighederne endogsaa“ indskydes: „, saafremt Indstævnte opholder sig i Kjøbenhavn.“ —

55) 1ste Stykke af § 23 affattes saaledes: „Varselet beregnes efter Indstævntes Opholdssted, dog at det ikke bliver kortere, end om det beregnedes efter hans Bopæl. (Eventuelt tilføies: medmindre Stævningen forkyndes for Indstævnte personlig).

Boer eller opholder Indstævnte sig i Kjøbenhavn, bør Varsellet i Almindelighed mindst være 5 Dage. Boer eller opholder Indstævnte sig udenfor Kjøbenhavn og dens Grund, bør der i Almindelighed gives ham mindst 10 Dages Varsel, hvis han boer eller opholder sig i Stifterne, Bornholm undtagen, og 15 Dages Varsel, naar han boer eller opholder sig i Sylland, i Hertugdømmet Slesvig eller i Hertugdømmerne Holsteen og Lauenborg. Ved Beregningen af Varselsfristerne fradrages Søn- og Helligdage; den Dag, paa hvilken Sagen falder i

Nette, medregnes, derimod ikke selve Forkyndelsesdagen. I paatrængende Tilfælde kan Rettens Formand imidlertid tillade Stævning med kortere Frist, efter Omstændighederne endog, saafremt Indstævnte opholder sig i Kjøbenhavn (eventuelt udelades Ordene: saafremt Kjøbenhavn), til samme Dag, i hvilket sidste Tilfælde Forkyndelsen dog maa skee for Sagsøgte personlig, og Afskrift af Formandens Kjendelse, der derhos altid maa paaberaabes i Stævningen, leveres ham.“

56) Istedetfor 2det Stykke af § 23 sættes som et eget Stykke følgende:

„Er Sagsøgtes Opholdssted paa Bornholm eller udenfor Monarkiets Hovedlande, eller det ikke vides, hvor Sagsøgte opholder sig, bestemmer Formanden Varsellet ved særlig Kjendelse, der ligeledes bliver at paaberaabe i Stævningen og i Afskrift at meddele Indstævnte ved privat Stævnings Forkyndelse.“

57) I § 24 1ste Punktum sættes istedetfor: „der maae være bekræftede med hans eller hans Sagsførers Underskrift“ den Sætning: „hvis Rigtighed bekræftes paa Justitscontoiret i Overeensstemmelse med Forordningen 16de Januar 1828 § 5 imod det der bestemte Gebyr“.

58) Foran „Stævningen“ i samme Punktum indskydes: „Forligsslagen“.

59) Efter 1ste Punktum i § 24 indskydes: „Ere Documenterne affattede i et fremmed Sprog, bør tillige medfølge behørig bekræftede Oversættelser i det danske Sprog. Alle de Documenter, hvoraf der saaledes afgives Gjenparter til Sagsøgte, blive af Stævningmændene at forsyne med Paategning om, at og naar de ere forkyndte for og Gjenparter afgivne til ham.“

60) „Nl. 12“ i 2det Punktum i § 24 forandres til „Nl. 10“.

61) Til § 24 føies som et nyt Stykke: „Ved offentlig Indstævning bør, forsaavidt Sagens Gjenstand har en Værdi af 100 Rd. eller derover, de ovennævnte Gjenparter 8 Dage